

ICL trenca l'acord amb Akzo per vendre la sal d'Iberpotash

La multinacional holandesa anuncia que obrirà un arbitratge internacional

XAVIER GRAU BARCELONA | 18/09/2018 15:31

Instal·lacions industrials d'Iberpostash, propietat d'ICL, a Súria / PERE TORDERA

ICL, la multinacional israeliana propietària d'Iberpotash, ha trencat l'acord que tenia amb la multinacional holandesa AkzoNobel per comercialitzar la sal de gran puresa (vacuum) que es produeix a les mines de potassa de la Catalunya Central.

La ruptura de l'acord es recull en l'informe de resultats de la matriu israeliana corresponent al segon trimestre del 2018. Segons s'explica, el contracte determinava la data de l'1 de juliol del 2018 com a límit per trencar el pacte si no es complien les condicions. En l'informe de resultats, ICL diu textualment que "la companyia va informar oficialment a AkzoNobel que l'acord havia de ser automàticament rescindit".

erta glòria d'Iberpotash, l'imperi de la sal

(https://emprenem.ara.cat/creixer/incerta-gloria-dIberpotash-limperi-sal_0_1762023825.html)

No obstant això, tal com preveu el pacte, ICL continuarà subministrant sal a AkzoNobel en els termes previstos en el pacte els pròxims dos anys, com es preveu en el mateix contracte.

La multinacional israeliana reconeix també que AkzoNobel va impugnar la ruptura automàtica de l'acord i el 27 de juliol passat va informar de la seva intenció d'iniciar un procediment d'arbitratge.

L'acord d'ICL amb AkzoNobel es considerava una peça clau per posar fi als abocaments de sal als runams d'Iberpotash a la Catalunya Central i tendir a una producció de potassa amb residu zero – sense abocaments de sal– cap al 2022, segons havia expressat diverses vegades el conseller delegat de la companyia, Carles Alemán.

L'acord preveia que ICL s'encarregués de la producció i AkzoNobel de la comercialització d'1,5 milions de tones anuals de sal vacuum, més 50.000 tones de potassa blanca que comercialitzaria ICL. Per fer-ho, ICL comptava amb la construcció de dues plantes de sal, la primera de les quals ja està en funcionament a Síria.

La producció de sal vacuum, d'ús en la indústria electroquímica i alimentària, era un element clau per a la sostenibilitat d'Iberpotash, ja que per cada tona de potassa que s'obté de les mines es generen tres tones de sal.

Amb la producció de sal vacuum, ICL esperava no haver de fer més abocaments als runams, especialment al del Cogulló, a Sallent, [on per sentència judicial el 30 de juny de l'any que ve s'acaba l' \(https://www.ara.cat/economia/Govern-dona-Iberpotash-abocar-Cogullo_0_2031996951.html\) última pròrroga per desar-hi sal \(https://www.ara.cat/economia/Govern-dona-Iberpotash-abocar-Cogullo_0_2031996951.html\).](https://www.ara.cat/economia/Govern-dona-Iberpotash-abocar-Cogullo_0_2031996951.html)

Ampliació del runam del Fusteret

Però la companyia té des d'ara un nou respir. Dilluns es va aprovar definitivament el pla director urbanístic (PDU) de la zona minera del Bages, i ara només falta la signatura del conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet, i la seva publicació, perquè entri en vigor.

Aquest pla, entre altres coses, preveu augmentar la capacitat del runam del Fusteret, a Síria, on precisament Iberpotash pretén concentrar la major part de la seva producció, especialment [quan entri en funcionament la nova rampa d'accés a la mina \(https://www.ara.cat/economia/Iberpotash-inicia-dextraccio-potassa-quilometres_0_794320742.html\)](https://www.ara.cat/economia/Iberpotash-inicia-dextraccio-potassa-quilometres_0_794320742.html), unes obres iniciades el 2012 i que acumulen anys de retard, però que la companyia espera que estiguin acabades a meitat de l'any 2019.

El PDU preveu ampliar el dipòsit salí del Fusteret en més de 15 hectàrees. De la mida actual (33 hectàrees) passarà a ocupar 48,3 hectàrees. L'ampliació es farà a continuació del dipòsit actual.

El PDU abasta 11 municipis del territori, amb Cardona, que es va incorporar durant la segona aprovació inicial. El pla també proposa garantir un encaix urbanístic, ambiental i d'infraestructures de la segona planta de sal vacuum (també al recinte de Súria, com la primera) i altres instal·lacions, i vol establir les "cauteles necessàries" a Sallent i la conca del Llobregat per a una retirada ordenada de l'activitat minera i la creació de nous espais d'oportunitat econòmica.

Amb les dues plantes de sal vacuum es podrien comercialitzar 1,5 milions de tones anuals de la sal que ara va a parar als dipòsits del Cogulló i el Fusteret. Segons el departament de Territori, l'entrada en funcionament de les dues plantes de tractament de sal també reduirà el consum d'aigua i la generació de salmorres (aigües salinitzades).